

Standardy Ochrony Małoletnich

w ramach Centrum Fizjoterapii FizYou prowadzonego przez Fizjoterapia Jan Szczepański

W swojej pracy kierujemy się dobrem dziecka i jego najlepiej pojętym interesem. Postrzegamy dzieci jako partnerów w budowaniu przyjaznego, bezpiecznego i opartego na wzajemnym szacunku otoczenia. Dążymy do tego, by wszystkie dzieci miały bezpieczne dzieciństwo i były traktowane z poszanowaniem ich godności i podmiotowości.

Standardy Ochrony Małoletnich przyjęte w gabinetach oparte są na polskim prawie, Konwencji o Prawach Dziecka, Międzynarodowej Karcie Praw Człowieka oraz stanowią realizację obowiązków wynikających z przepisów **Ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.**

Słowniczek:

Krzywdzeniem jest każde zamierzone lub niezamierzone działanie lub zaniechanie działania jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój.

Wyróżnia się 4 podstawowe formy krzywdzenia:

Przemoc fizyczna wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub ze strony osoby, której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.

Przemoc psychiczną wobec dziecka to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem a dzieckiem.

Wykorzystywanie seksualne dziecka to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy.

Zaniedbywanie dziecka to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka.

Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.

Gabinet to w rozumieniu niniejszego dokumentu miejsce działalności terapeutycznej Centrum Fizjoterapii FizYou

Terapeuta w rozumieniu niniejszego dokumentu jest: _Każdy specjalista przyjmujący Pacjentów w Centrum Fizjoterapii FizYou

Interwencja prawna jest zawiadomienie policji lub prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka lub zawiadomienie właściwego sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich o zagrożeniu dobra dziecka.

Interwencja kryzysowa to kompleks specjalistycznych działań, głównie o charakterze psychologicznym, powiązanych z innymi, np. socjalnymi, prawnymi, medycznymi, na rzecz osób oraz rodzin znajdujących się w sytuacji grożącej kryzysem, kryzysie lub przewlekłych stanach kryzysowych.

Podopiecznym Gabinetu jest każda osoba korzystająca z usług działalności terapeutycznej w Centrum Fizjoterapii FizYou. Podopiecznym jest zarówno dorosły, jak i dziecko.

Kontaktem bezpośrednim z dzieckiem są działania prowadzone w ramach działalności Gabinetu kierowane bezpośrednio do dziecka.

Kontaktem pośrednim z dzieckiem jest kontakt za pomocą środków komunikacji elektronicznej, telefoniczny lub listowny.

Opiekun dziecka – opiekunem jest rodzic/rodzice posiadający pełnię praw rodzicielskich lub opiekun prawny mający prawo do reprezentacji dziecka.

Zgoda opiekuna oznacza zgodę osoby uprawnionej do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciela ustawowego (rodzica, opiekuna prawnego) lub innej osoby uprawnionej do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu.

Standardy/ SOD – Standardy Ochrony Małoletnich.

Zasady ogólne

Gabinet świadczy usługi zakresie fizjoterapii w formie indywidualnej w postaci konsultacji/terapii w przypadku dziecka zawsze w obecności rodzica.

Fizjoterapia realizowana w Centrum Fizjoterapii FizYou jest odpłatna.

Terapeuci realizujący swoje działania w ramach Centrum Fizjoterapii FizYou realizują je bez względu na płeć, narodowość, kolor skóry, wyznanie, poziom sprawności podopiecznych.

Na udzielenie świadczeń pomocy bezpośredniej opiekun dziecka musi wyrazić zgodę. W przypadku rodziców oznacza zgodę jednego z nich.

Zasady ogólne bezpiecznej relacji terapeuta – dziecko

Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez terapeutę jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Terapeuta realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, zasad kodeksu etyki zawodowej oraz swoich kompetencji.

Relacja terapeuty z dzieckiem, w ramach Gabinetu, opiera się na poszanowaniu godności dziecka, jego podmiotowości i praw, ze szczególnym uwzględnieniem prawa do ochrony przed krzywdzeniem.

Wszelkie działania związane z kontaktem z dzieckiem podejmowane są z poszanowaniem prawa do ochrony prywatności dziecka.

Kontakt bezpośredni terapeuty dostosowany jest do potrzeb dziecka i odbywa się za zgodą dziecka.

Terapeuta wyjaśnia dzieciom, co się będzie działo podczas ich wizyt w Gabinetecie.

W trakcie kontaktu z dzieckiem terapeuta zwraca się do dziecka z szacunkiem, używa języka dostosowanego do możliwości dziecka.

Terapeuta:

- równo traktuje wszystkie dzieci bez względu na ich pochodzenie, wygląd, przekonania;
- odnosi się z szacunkiem do indywidualnych cech dziecka, jego przekonań, doświadczeń, perspektywy wynikającej z bycia dzieckiem;
- uznaje prawo dziecka do decyzji w jakiej formie chce, aby się do niego zwracano i przy użyciu jakich zaimków, jednocześnie dbając o to, aby forma, którą zwraca się do dziecka nie była powszechnie uznana za obraźliwą, wrogą czy negatywną;
- wysłuchuje dziecka z uwagą i traktuje jego wypowiedzi i przedstawioną wersję zdarzeń z należytą powagą;
- wysłuchuje zdania dziecka na temat korzystania z pomocy;
- używa języka pozbawionego ocen, etykiet, dostosowanego do poziomu rozwoju dziecka;
- tworzy w Gabinetecie kulturę otwartości i wzajemnej odpowiedzialności sprzyjającej zgłaszaniu i omawianiu wszelkich zagadnień i problemów dotyczących ochrony dzieci.

UWAGA! Dopuszczalny kontakt fizyczny powinien być w naturalny sposób związany z prowadzoną terapią, zabawą, pomocą dziecku w czynnościach higienicznych, koniecznością zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, potrzebą uspokojenia dziecka.

Kodeks szczegółowych zasad relacji terapeuty z dzieckiem:

Terapeuta jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe.

Terapeuta działa w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania terapeuty.

W komunikacji z dziećmi terapeuta zachowuje cierpliwość i szacunek.

Terapeuta słucha uważnie dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.

Terapeucie nie wolno:

- zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka,
- krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci,
- ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci - obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej,
- zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny - obejmuje to czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby),

- nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze - obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę,
- utrwałać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych - dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci,
- proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci,
- przyjmować drogich prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów prawnych dziecka,
- wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie nieetycznych korzyści
- bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka,
- zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza formułą pracy terapeutycznej - obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez komunikatory, profile w mediach społecznościowych,
- świadomie nawiązywać kontaktów z dziećmi znajdującymi się pod opieką terapeutyczną poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych,
- komentować wygląd oraz stroju dziecka w sposób negatywny, prowokacyjny, nieprzyzwoity.

Terapeuta nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny. Terapeuta powinien zawsze być przygotowany na wyjaśnienie swoich działań. Nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.

Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują nietypowe zachowania bądź odczucia dziecka wobec terapeuty bądź terapeuty wobec dziecka, muszą być raportowane.

W kontakcie z dzieckiem terapeuta nie ujawnia szczegółów swojego prywatnego życia, jeśli mogłoby to narazić jego dobro.

Terapeuta dba o to, aby jego wygląd i ubiór był stosowny i nie naruszał godności dziecka.

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny lub konieczny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Terapeuta powinien kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach terapeuty taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

Terapeuta:

- podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania;
- szanuje prawo dziecka do prywatności, a jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnia mu to najszybciej jak to możliwe;

- zapewnia dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego działania, zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć wprost i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy;

- docenia i szanuje wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażuje i traktuje równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepętnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd;

- zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach terapeuta reaguje z wyczuciem, jednak stanowczo by pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.

W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, terapeuta unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dbą o to, aby w czynnościach pielęgnacyjnych i higienicznych w miarę możliwości asystowała inna osoba, najlepiej rodzic/opiekun dziecka.

Terapeuci powinni być świadomi cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania Twojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w internecie. Dotyczy to lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których można spotkać dzieci, z którymi prowadzone są zawodowe działania, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzysta terapeuta. Jeśli profil terapeuty jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice/opiekunowie będą miały wgląd w cyfrową aktywność terapeuty.

W trakcie zajęć czy innych aktywności prowadzonych przez terapeutów osobiste urządzenia elektroniczne powinny być wyłączone lub wyciszone, a funkcjonalność bluetooth wyłączona.

Zasady ogólne bezpiecznej relacji dziecko – dziecko w przestrzeni Gabinetu

1. Okazujemy szacunek sobie nawzajem.
2. Używamy przyjaznych słów.
3. W kontaktach z innymi dziećmi nie używamy żadnych zachowań agresywnych.
4. Zachowujemy poufność informacji uzyskanych od innych dzieci.
5. Nie nagrywamy sesji terapeutycznych
6. Nie nagrywamy filmów ani nie robimy zdjęć w przestrzeni Gabinetu.

W sytuacjach użycia agresji dziecka wobec innego dziecka terapeuta stanowczo reaguje głosem i wzywa dzieci do zaniechania kontaktu fizycznego. Po sytuacji przeprowadza rozmowę z dziećmi, rozważa rozmowę z opiekunami dzieci.

W sytuacji powtarzających się zachowań agresywnych dziecka terapeuta może zdecydować o jego zawieszeniu w zajęciach terapeutycznych. Sytuacje te omawiane są z dzieckiem i jego opiekunami.

Odmowa udzielania pomocy

Terapeuta może odmówić udzielenia pomocy bądź wstrzymać udzielanie pomocy w następujących przypadkach:

- gdy udzielenie pomocy byłoby sprzeczne z dobrem dziecka,
- gdy podopieczny w sposób rażąco lekceważy lub narusza porządek lub zasady obowiązujące w Gabinetcie bądź zasady współpracy,
- gdy udzielenie pomocy zagraża dobru terapeuty,
- gdy może zachodzić obawa konfliktu interesów wynikających z bliskich relacji, pokrewieństwa dziecka z terapeutą itp.,
- gdy priorytetowe jest udzielanie pomocy w innej formie, niż dostępna w Gabinetcie, np. związana z ochroną życia, zdrowia,
- gdy podopieczny korzysta z pomocy innego terapeuty,
- wobec osoby dorosłej czynnie krzywdzącej dziecko lub/i aktywnie nadużywającej substancji psychoaktywnych, w tym alkoholu lub/i skazanego za przestępstwa seksualne,
 - gdy podopieczny zachowuje się w sposób agresywny wobec terapeuty, używa wobec terapeuty słów powszechnie uważanych za obraźliwe czy wulgarne, zastrasza terapeutę, działa ze szkodą na rzecz Gabinetu.

Poufność w pomocy

Podopieczny ma prawo do poufności informacji na temat świadczonej mu pomocy w Centrum. Wyjątki stanowią sytuacje ściśle określone w przepisach prawa.

Rodzice/opiekunowie dziecka mają prawo do informacji o zakresie udzielanej dziecku pomocy, o ile nie zagraża to dobru dziecka. Terapeuci mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji związanych z podopiecznym, uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu. Wyjątki stanowią sytuacje ściśle określone w przepisach prawa.

Prawo do informacji:

Podopieczny ma prawo do:

- uzyskania informacji na temat świadczonej mu pomocy w Gabinetcie,
- pisemnego zaświadczenia dot. świadczonej mu pomocy w Gabinetcie - zaświadczenie to wydaje się na wniosek pełnoletniego podopiecznego lub jego opiekuna prawnego/rodzica. Zaświadczenie wydawane jest tylko i wyłącznie osobiście osobie uprawnionej do odbioru w/w zaświadczenia,
- uzyskania informacji dot. oferty pomocowej innych instytucji i placówek działających w zakresie udzielania pomocy.

Każdy podopieczny ma prawo uzyskać informację od terapeuty w zakresie możliwych form pomocy udzielanej przez inne instytucje, służby czy placówki. Gabinet na prośbę podopiecznego udostępni w/w informacje.

Terapeuci mają obowiązek udzielić informacji na temat świadczeń realizowanych wobec podopiecznego na wniosek sądu i organów ścigania o określonej podstawie prawnej bez zgody podopiecznego.

Ochrona danych osobowych dziecka i jego opiekunów

Pomoc udzielana małoletniemu w Gabinetcie może być dokumentowana.

Gabinet przestrzega przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, w tym danych wrażliwych, m.in. poprzez:

- odbieranie pisemnej zgody podopiecznych lub ich opiekunów prawnych na przetwarzanie danych osobowych;
- zabezpieczenie dokumentacji;
- określenie jasnych zasad ujawniania zawartych w dokumentacji informacji instytucjom trzecim - sądom, organom ścigania.

Gabinet nie udostępnia informacji o podopiecznych mediom.

Zasady ochrony wizerunku dzieci

1. Gabinet, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

2. Terapeuta może zwrócić się do opiekuna prawnego dziecka oraz do dziecka z prośbą o wyrażenie zgody na rejestrację materiału video lub/i audio oraz jego utrwalenie z udziałem dziecka w celu superwizji jego pracy lub do celów certyfikacyjnych. Za bezpieczeństwo utrwalonego materiału z dzieckiem odpowiada osobiście osoba utrwalająca w/w materiał i pobierająca zgodę opiekuna prawnego dziecka oraz dziecka w tym zakresie.

3. Terapeuta nie utrwała wizerunku podopiecznych oraz nie wykorzystuje jakiegokolwiek wizerunku podopiecznych w materiałach promocyjno-informacyjnych.

Weryfikacja terapeutów pod kątem bezpieczeństwa dzieci

Terapeuci Gabinetu dokładają wszelkich starań, by stale poszerzać kwalifikacje i kompetencje, które podzielają wartości wynikające z Konwencji o Prawach Dziecka, w szczególności prawa dziecka do ochrony przed krzywdzeniem.

Terapeuta:

- zna zasady Polityce Ochrony Dzieci obowiązującej w Gabinetcie.

- posiada do wglądu podopiecznego bieżącą informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego,

- posiada do wglądu podopiecznego informację z weryfikacji w Rejestrze Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym,

- posiada do wglądu dla podopiecznego kopie dokumentów potwierdzające dot. wykonywania zawodu, umiejętności, uprawnienia itp.

Każdy terapeuta zobowiązany jest utrzymać stan niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

Interwencja w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

Terapeuta działa na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. W swojej pracy kieruje się przepisami polskiego prawa. Każda informacja dotycząca podejrzenia krzywdzenia dziecka traktowana jest poważnie i jest wyjaśniana, bez względu na to czy pochodzi od dziecka/opiekuna/profesjonalisty oraz czy dotyczy podejrzenia krzywdzenia ze strony innego dziecka, opiekuna dziecka, profesjonalisty czy też terapeuty.

W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa lub zagrożenia dobra dziecka terapeuta podejmuje niezwłocznie interwencję prawną. Działania interwencyjne podlegają superwizji.

Interwencja w sytuacji podejrzenia popełnienia przestępstwa polega przede wszystkim na zawiadomieniu o tym podejrzeniu Prokuratury lub Policji – zgodnie z rejonizacją.

Interwencja w sytuacji podejrzenia zagrożenia dobra małoletniego polega przede wszystkim na poinformowaniu o tym podejrzeniu Sądu Rejonowego – zgodnie z rejonizacją.

Interwencja w sytuacji podejrzenia zagrożenia życia i zdrowia podopiecznego polega przede wszystkim na poinformowaniu służb ratunkowych z wykorzystaniem numeru alarmowego 112.

Równolegle terapeuta oferuje pomoc dziecku oraz jego niekrzywdzącym opiekunom.

Procedura interwencji w przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie).

Wszystkie czynności związane z interwencją są dokumentowane.

Procedura interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

W przypadku powzięcia przez terapeutę podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone – w wyniku obserwacji własnej, lub/i zgłoszenia przez dziecko, lub/i zgłoszenia przez świadka krzywdzenia dziecka, terapeuta przeprowadza rozmowę z opiekunem prawnym w/w małoletniego, zobowiązując go do zapewnienia mu bezpieczeństwa oraz informuje go o planowanych działaniach. Terapeuta, zgłasza podejrzenie krzywdzenia małoletniego odpowiednim służbom, zgodnie z ogólnymi przepisami prawa w tym zakresie.

Każda osoba, która podejrzewa krzywdzenie dziecka przez terapeutę zgłasza to podejrzenie innemu terapeutce Gabinetu. Zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka należy dokonać pisemnie bądź ustnie.

Jeżeli zgłoszono podejrzenie krzywdzenia małoletniego ze strony innego terapeuty Gabinetu wówczas interwencja prowadzona jest przez terapeutę, do którego wpłynęło takie zgłoszenie.

Terapeuta, do którego wpłynęło zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia przez terapeutę Gabinetu zobowiązany jest do sprawdzenia w/w zgłoszenia oraz realizację procedur interwencyjnych na podstawie prawa ogólnego. Terapeuta ten powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia.

Gdy podejrzenie krzywdzenia zostanie potwierdzone terapeuta prowadzący postępowanie interwencyjne jest zobowiązany do poinformowania o tym Towarzystwa zawodowego do którego należy terapeuta podejrzany o krzywdzenie.

Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji, do których wpłynie zgłoszenie.

Na czas postępowania wyjaśniającego wszystkie czynności terapeuty podejzanego o krzywdzenie wobec małoletniego są wstrzymane.

Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Z przebiegu każdej interwencji terapeuta, który powziął podejrzenie o krzywdzeniu sporządza dokumentację.

Każde zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia małoletniego jest rejestrowane w dokumentacji przechowywanej w Gabinetecie.

Procedura postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia rówieśniczego.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko, np. w jego środowisku szkolnym terapeuta przyjmujący takie informacje od małoletniego przeprowadza rozmowę z jego opiekunem prawnym i zobowiązuje go do działań sprawdzających w/w informacje w środowisku, co do którego występuje podejrzenie, że dochodzi do krzywdzenia. Terapeuta informuje opiekuna prawnego małoletniego o możliwościach interwencyjnych na rzecz ochrony małoletniego przed krzywdzeniem rówieśniczym.

Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 18 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, opiekun prawny małoletniego, który doznaje krzywdzenia może poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 16, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

Dokumentacja interwencji

Zgłoszenia dotyczące podejrzenia krzywdzenia dziecka terapeuta dokonuje w dokumentacji podopiecznego.

Zgłoszenia dotyczące podejrzenia krzywdzenia dziecka są rejestrowane i przechowywane w Gabinetecie.

W ramach działań terapeuty wobec dziecka podejzanego o doznawanie krzywdzenia realizowany jest Plan Pomocy Dziecku w związku z daną interwencją. Plan opracowywany jest przez terapeutę w oparciu o potrzeby dziecka.

Schemat interwencji:

Podejrzenie krzywdzenia dziecka - adnotacja w dokumentacji

Uwaga! - w przypadku podejrzenia zagrożenia życia i zdrowia zgłoszenie alarmowe 112

– rozmowa z opiekunem prawnym dziecka

– zarejestrowanie zgłoszenia w rejestrze Gabinetu

– podjęcie interwencji zewnętrznej /zawiadomienie Prokuratury/Policji lub/i wniosek do sądu rejonowego

- realizacja działań pomocowych.